

fra de foregaaende Dages Diskussion, at der er adskillige Ting, hvorom de Lærdere ere uenige, om jeg maa udtrykke mig saaledes, thi om ethvert Vædringsforslag er det en given Ting, at den ærede Minister forstaar det paa en anden Maade, end mange Medlemmer forstaa det; Forslagsstilleren under Nr. 1 holder paa det principale Forslag og Ministeren paa det samme, men af høist forskjellige Grunde; de ærede Medlemmer, der diskutere Forslaget under Nr. 4 til § 3, have høist forskjellige Anstuelser om Landvæsenkommissionens Stilling osv. Den ærede Minister kunde ikke paa nogen Maade gaa ind paa Forslaget, som det forrige Gang blev vedtaget til § 6; han opstillede som en Nødværdsfordring, at § 6 skulde sættes tilbage til, hvad den var tidligere, fordi man ikke maatte gjøre Skaar i trufne Overenskomster. Det er netop min Grund til at sige, at den Lov, som foreligger her, ikke er heldig, thi i dens § 17 er der slaaet en Streg over trufne Overenskomster. Det er i dens § 17 sagt, at privat Interesserede kunne, trods hvilken Overenskomst de havde, faae en Vedtægt slaaet fast af Amtsraadet eller Landvæsenkommissionen, og dette er endnu stærkere end det Tilfælde, den høitærede Minister fremhævede fra § 6. Den ærede Minister blev mig Svar skyldig paa, hvorledes man skulde benytte den Fylb, man skulde bruge til at stoppe de ulykkelige Havarier med, thi i mange Tilfælde vil man ikke kunne faae denne Fylb. (Sidenrigsministeren: Nei!). Den ærede Minister kan ikke bevise det; man kan ikke i mange Tilfælde, naturligvis gjælder det ikke i alle Tilfælde, komme til den Fylb, som den høitærede Minister vil indrømme ved hans Vædringsforslag under Nr. 8 til § 19, og det af den simple Aarsag, at man skal over anden Mands Grund, hvilket dette Forslag ikke hjemler Ret til. Den ærede Minister sagde: enhver fornuftig og forstandig Landvæsenkommission; ja, men kunde man ikke ogsaa blandt Landvæsenkommissioner træffe enkelte, der i alt Fald ikke af Alle vilde blive erklærede for høist forstandige. Det ærede Medlem for Ahtsted Amts 2den Valgkreds (Sagd) vilde, hvis han var tilstede, vistnok strax kunne dokumentere, at han ikke gav alle Landvæsenkommissioner den Betegnelse; men det skal jeg ikke videre gaa ind paa, hvorimod jeg nu, ligesom jeg gjorde sidst, skal fremhæve, at dette Lovforslag kom ind i Landsthinget ifjor i een Skikkelse, blev aldeles omkalfatret i et Udvalg, kom ind der i en anden Skikkelse iaar, blev ved 2den Behandling aldeles omdrejet i en saadan Grad, at Udvalget frasagde sig Bestillingen og overlod Næsten til den høitærede Minister, hvorpaa denne stillede en hel Del Forslag til Sagens 3die Behandling, paa hvilke Ordføreren i det andet Thing, der vel at mærke var Ordfører for et Udvalg, som var enigt — der var intet Flertal og intet Mindretal — aldeles ikke vilde

indlade sig, og endelig kommer Forslaget vandrede her til Thinget, ledsaget af den Bemærkning af den ærede Ordfører, at han i mange Punkter, og ligesaa med ham det enstemmige Udvalg i Landsthinget, ikke kan sige, at Loven er heldig. Den ærede Ordfører i Landsthinget har sagt — jeg har det paagjældende Nummer af Landsthingstidenden her — at Udvalget ved 3die Behandling ikke har anset det for sin Opgave at gjenemgaa Lovforslaget med de Forandringer, der ere skete ved 2den Behandling. Nu vel, Udvalget i Landsthinget siger: Forandringerne ere skete i en saadan Retning, at vi frasige os at have med det Arbejde at gjøre; derpaa stillede den ærede Minister de Forslag, som bleve vedtagne, og saa siger Ordføreren, at han ikke kan tiltræde Loven i den Skikkelse, hvori den nu er i mange Punkter, for det Første ikke med Hensyn til Landvæsenkommissionerne, for det Andet ikke med Hensyn til, at der er paalagt ikke alene Jorder, men ogsaa Bygningens Forpligtelse til at deltage i Digeomkostningerne, for det Tredie, fordi Forslaget slaar en Streg over vedtagne Kontrakter — det Samme, som den ærede Minister siger, at han ikke kan gaa med til, men desuagtet er gaaet med til, saaledes som Loven er — og endelig, fordi Brugerne ere stillede lige med Gæere; hvorpaa han til Syvende og Sidst siger: disse Hovedpunkter ere imidlertid ikke alle mine Hovedpunkter, og det er end mindre alle de enkelte Indvendinger, jeg har imod Forslaget. Nu kommer dette Lovforslag her ind i Folkethinget, og jeg overdriver ikke, naar jeg siger, at jeg har talt med mange Medlemmer derom, og ikke fra et eneste Medlem har jeg faaet den Erklæring, at han baade var inde i Loven og turde sige, at den var en god Lov; de Fleste have erklæret: hvor kunne vi have Tid til, ind i den korte Tid, der er levet os, at sætte os ind i denne Lov, og det er fuldstændig rigtigt. Hvorledes kan et Medlem, fra hvis daglige Studium det ligger fjænt — man har ikke en Gang nu Forhandlingerne ved denne Sags 2den Behandling — hvorledes kan han — man har, som sagt, ikke engang 2den Behandling her i Thinget trykt — sætte sig ind i denne Lov, saa han kan sige, at den er god i Begyndelsen, i Midten og i Enden, og at vi derfor kunne tage den, som den er. Jeg vil spørge, om ærede Medlemmer have set Exempel paa, at en Lov om Landvæsen af en saa uhyre Vigtighed, som denne Lov er for de Egne, den berører — den er mange Gange vigtigere end den Lov, vi have her i Thinget om Snekastning og hvad dertil hører — have De set Exempel paa, at en sliig Lov efter at være behandlet paa den Maade i det andet Thing som dette Lovforslag er gaaet igjennem Folkethinget, uden at et Udvalg er blevet nedsat. Jeg skal sige, at det er min fulde Overbevisning, at det er et Udvalg muligt i 24 Timer, naar den ærede Minister vil holde paa de Principer, som han tidligere selv har holdt paa —